

Byla C-296/10

Bianca Purrucker

prieš

Guillermo Vallés Pérez

(*Amtsgericht Stuttgart* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas bei vykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 — *Lis pendens* — Ieškinys dėl bylos nagrinėjimo iš esmės, susijęs su vaiko globos teisėmis, ir prašymas taikyti laikinąsias priemones dėl to paties vaiko globos teisių“

Generalinio advokato N. Jääskinen nuomonė, pateikta 2010 m. spalio 4 d. . . . I - 11167

2010 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas I - 11206

Sprendimo santrauka

1. *Teisminis bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas bei vykdymas — Reglamentas Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija globos teisių srityje — „Lis pendens“*
(*Tarybos reglamento Nr. 2201/2003 19 straipsnio 2 dalis ir 20 straipsnis*)

2. *Teisminis bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas bei vykdymas — Reglamentas Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija globos teisių srityje — „Lis pendens“*
(Tarybos reglamento Nr. 2201/2003 19 straipsnio 2 dalis)
3. *Teisminis bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimas bei vykdymas — Reglamentas Nr. 2201/2003 — Jurisdikcija globos teisių srityje — „Lis pendens“*
(Tarybos reglamento Nr. 2201/2003 19 straipsnio 2 dalis)

1. Reglamento Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinancio Reglamentą Nr. 1347/2000, 19 straipsnio 2 dalies nuostata netaikoma, kai į vienos valstybės narės teismą, į kurį pirmąjį kreiptasi dėl tėvų pareigų nustatymo, kreipiamasi tik dėl laikinųjų priemonių taikymo, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 20 straipsnį, o į kitos valstybės narės teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, kaip tai suprantama pagal tą patį reglamentą, kreipiamasi vėliau dėl tokių pačių priemonių taikymo, nesvarbu, ar to siekiama laikinai, ar prašant priimti galutinį sprendimą.

kuria suteikiama jurisdikcija nagrinėti bylą iš esmės. Be to, šios nuostatos taikymas nedraudžia kreiptis į teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės. Šio reglamento 20 straipsnio 2 dalyje užkertamas kelias bet kokiai galimybei, kad sprendimas, kuriuo taikomos laikinosios priemonės, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 20 straipsnį, prieštaraus sprendimui, kurį priėmė jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės turintis teismas, nes minėtoje dalyje numatyta, kad laikinosios priemonės, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 20 straipsnio 1 dalį, netaikomos, kai teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės, priėmė, kaip jis mano, tinkamas priemones.

Iš tikrųjų Reglamento Nr. 2201/2003 20 straipsnis negali būti laikomas nuostata,

(žr. 70–71, 86 punktus ir rezoliucinę dalį)

2. Tai, kad į vienos valstybės narės teismą kreipiamasi per procedūrą dėl laikinųjų priemonių, būtent siekiant nustatyti vaiko globos teises, ar kad sprendimas priimtas taikant tokią procedūrą, ir tai, kad pateiktame prašyme ar priimtame sprendime nėra nieko, kas rodytų, jog teismas, kuriame pateiktas prašymas dėl laikinųjų priemonių, turi jurisdikciją, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą Nr. 1347/2000, nebūtinai reiškia, kad atmetama galimybė, jog yra – kaip galbūt leidžiama pagal nacionalinę tos valstybės narės teisę – ieškinyš dėl bylos nagrinėjimo iš esmės, kuris susijęs su prašymu taikyti laikinąsias priemones ir kuriame yra duomenų, galinčių įrodyti, kad teismas, į kurį kreiptasi, turi jurisdikciją pagal šį reglamentą.

Tokiomis aplinkybėmis teismas, kuriame byla iškelta vėliau, turi pats patikrinti, ar jam priimant sprendimą taikyti laikinąsias priemones teismo, į kurį kreiptasi pirmiau, sprendimas buvo tik išankstinė sąlyga vėlesnio sprendimo, priimamo geriau susipažinus su byla ir esant sąlygoms, kurios nebereikalauja skubiai priimti sprendimo. Be to, teismas, kuriame byla iškelta vėliau, turi patikrinti, ar reikalavimai taikyti laikinąsias priemones ir vėliau pateikti reikalavimai dėl

bylos nagrinėjimo iš esmės sudaro procesinį vienetą.

(žr. 80, 86 punktus ir rezoliucinę dalį)

3. Kai, nepaisant visų teismo, kuriame byla iškelta vėliau, pastangų gauti informacijos iš šalies, kuri nurodo *lis pendens*, iš teismo, į kurį kreiptasi pirmiau, ir iš centrinės institucijos, teismas, kuriame byla iškelta vėliau, vis dėlto neturi jokios informacijos, leidžiančios nustatyti kitame teisme pareikšto ieškinio dalyką ir pagrindą, taip pat, be kita ko, galinčios įrodyti to teismo jurisdikciją pagal Reglamentą Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą Nr. 1347/2000, ir kai dėl ypatingų aplinkybių vaiko interesai reikalauja priimti sprendimą, kuris gali būti pripažįstamas kitose valstybėse narėse nei ta, kurios teisme byla iškelta vėliau, pastarasis teismas turi, protingą laiką tarpą palaukęs atsakymų į užduotus klausimus, tęsti jame pareikšto ieškinio nagrinėjimą. Nustatyti, koks yra protingas laikotarpis laukti atsakymų, reikia labiausiai atsižvelgiant į vaiko interesus, remiantis konkrečiomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis.

Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad Reglamento Nr. 2201/2003 tikslas, labiausiai atsižvelgiant į vaiko interesus, leisti teismui, kuris yra arčiausiai jo ir kuriam dėl to geriausiai žinoma jo

situacija ir raidos lygis, priimti reikiamus sprendimus.

(žr. 82–84, 86 punktus ir rezoliucinę dalį)